

Krigsministeriet, som Flertallet ikke har kunnet tiltræde, og som jeg ikke skal gennemgaa, da det vilde blive altfor vidtløftigt. Jeg skal blot sige, at Grunden, hvorfor Flertallet ikke tiltræder disse Forslag, er den, at de paa en eller anden Maade vedrøre provisoriske Foranstaltninger. — Nægtelsen under Nr. 108 refererer sig ogsaa til, at Midlerne til Torpedobaaden „Nordkaperen“'s Bygning delvis ere afholdte provisorisk. — Med Forslaget Nr. 111 er noget lignende Tilfældet. Det refererer sig til Frilagerbygningen. Jeg skal hermed slutte og i Henhold til de Bemærkninger, jeg har gjort, indstille Udvalgets og Flertallets Forslag til Vedtagelse her i Tinget.

Scharling: Der er kun 2 Punkter paa den foreliggende Betænkning, som give mig Anledning til at tage Ordet, idet jeg finder det ufornødent at komme ind paa de Tilfælde, hvor Flertallet har indstillet Bevillingerne til Nægtelse paa Grund af, at de vedrøre provisoriske Foranstaltninger. Det ene Punkt, hvor jeg ikke har kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg, vedrører de af Ordføreren omtalte Bevillinger i Uendbringsforslagene 36, 50 og 51 til det ved det fgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket ansatte Personale. Det blev anført af den ærede Ordfører, at det, det drejede sig om, var, at disse Personale kunde faa de i Loven fastslaaede højere Lønninger jubbetalte ogsaa for April Maaned forrige Aar, uagtet Loven først var dateret fra den 14de April, og han mente, at naar der i saa Henseende var begaaet nogen Fejl, kunde det ikke redresseres ved en saadan Bevilling; saa maatte de paagældende finde sig i at lide derunder, hvem der saa havde begaaet Fejlen. Dette kan maasse siges, men det kommer i alt Fald til at tage sig noget underligt ud, naar den, som er Skyld dert, er selve Folketinget. Grunden til, at de ikke have kunnet faa denne Lønning fra 1ste April, saaledes som det ellers var Meningen, at de skulde kunne, var nemlig den, at Folketinget traak Behandlingen af denne Sag saaledes ud, at den først kom til Behandling her den 28de Marts, og Landstinget som Følge deraf selv ikke med den bedste Vilje kunde gøre den færdig før selve den 1ste April, paa hvilken Dag den var haade til

2den og 3dje Behandling i Landstinget. Deraf var det atter en Følge, at det var umuligt at udvirke Hans Majestæt Kongens Underskrift før den 1ste April. Under disse Omstændigheder forekommer det mig overmaade ubilligt at lade alle disse Funktionærer og Embedsmænd undgælde for Folketingets langsomme Behandling af Loven, og at det i Virkeligheden er for Smed at rette Bager. Det forekommer mig, at det hele Beløb, som det drejer sig om, er saa ubetydeligt for Statskassen, medens det for de paagældende er ikke saa ganske ubetydeligt, at det er meget ubilligt, om man ikke har villet gaa ind paa denne Bevilling. — Det andet Punkt er det af Finansministeren foreslaaede Driftsloaan til Landbrugere paa 5 Millioner Kroner, som skulde ydes gennem Landmandsbanken. Jeg beklager meget, at Flertallet ikke har villet tiltræde dette Forslag, thi det forekommer mig, at et saadant Laan i Virkeligheden er den eneste Maade, hvorpaa man virkelig kan komme et nødlidende Landbrug til Hjælp, og det eneste Middel, hvorved man kan afhjælpe en Nødtilstand. Alt, hvad der har foreligget, og som tidligere har været til Behandling her i Tinget, kan ikke hjælpe i den Retning. Det kan være meget behageligt for de paagældende at faa et større eller mindre Skattebeløb eftergivet, men der er ikke Tale om, at nogen Landbruger, der er saaledes situeret, at han kan være udfat for at maatte opgibe sin Ejendom, fordi han ikke kan fyldestgøre Prioritetshaverne til Juni Termin, eller ikke kan faa et nyt Laan til at afløse et opagt Laan, skal kunne klare sig ved, at man eftergiver ham 30—40—50 Kroner i Skat. Under disse Omstændigheder kræves der et større Beløb, og der er ikke Tale om, at Statskassen kan give Gaver i saadanne Djemed. Den eneste Vej, ad hvilken man virkelig kan hjælpe, er netop gennem Laan. Derfor tror jeg, at den Form, der her er foreslaaet, er hensigtsmæssig og har vist sig hensigtsmæssig ved tidligere Vejliggheder, f. Eks. i 1886, hvor den blev benyttet ikke saa lidt. Den ærede Ordfører mente, at man under de Vilkaar, der her opstilledes, altid kan faa Laan. Det tror jeg ikke, og dersom det virkelig skulde være Tilfældet, at alle de Landbrugere, der til den foreslaaede Termin ville være i Trang for en større eller